

26-07-2010

Uforglemmeligt irsk eventyr

Louise Mehl Bengtson fra Sjelle er netop hjemvendt fra hvad hun benævner som »et uforglemmeligt eventyr med Lions Club i Irland«. Her fortæller hun om oplevelserne på den grønne ø.

Af Louise Mehl Bengtson

28. juni fløj jeg mod et uforglemmeligt Lions Youth Camp & Exchange forløb i Irland sammen med Heidi Øllegaard Johnsen fra Viborg.

Jeg kendte en smule til enkelte af de andre YES'er (Youth Exchange Students) via Facebook, men jeg havde ingen anelse om hvor tæt på dem og deres kultur jeg ville komme i de følgende uger.

Da Heidi og jeg var blevet hentet i lufthavnen af Marion Conneely, den irske hovedansvarlige for udvekslingen, spiste vi aftensmad på vores hotel i Ashbourne med hende.

I vikingernes fodspor

Den aften blev jeg præsenteret for den første irske specialitet: pommes frites til alt mad uanset slagsen. Hvis vi ikke fik fritter, fik vi chips til.

Heidi og jeg mødte de andre unge lidt efter lidt i løbet af aftenen, hvor vi samledes i et værelse og snakkede og hyggede. I den første uge havde vi base i Waterford, den ældste irske by grundlagt af vikingerne i 914 evt.

Waterford er en irsk universitetsby, og vi boede i et luksuskollegium 15 minutters gang fra centrum. Det var den første by som overraskede os alle med de farverige irske huse og døre. Hvis man spørger en irer hvorfor de maler deres huse i alle regnbuens farver er svaret: »Det er selvfølgelig så vi ikke bliver deprimerede i regnen.« Jeg blev hurtigt enig med min "roomie", Anna fra Finland, at finnerne, med den højeste selvmordsrate i verden, burde gøre det samme.

Lærerige busture

Hver dag tog vi med bus ud og besøgte forskellige Lions Clubs-medlemmer, som havde lagt et program for os. De havde hver især valgt de steder, udstillinger og heritage-parker, som de fandt mest interessante. Dele af den irske historie minder om den danske med vikinger og stenalder-levevis. Men andre faktorer som den grufulde kartoffelpest havde langt større betydning i Irland end Danmark, derfor besøgte vi bl.a. rekonstruktionen af Dunbrody i New Ross, et skib som sejlede flere tusinde irere til den nye verden, Rock of Cashel, et tusind år gammelt kloster, Titanic-udstillingen i Cobh og Cork Jail.

Tiggende studenter

Det var specielt på busturene vi lærte meget om de andre unges kulturer. Da jeg selv lige er blevet student, interesserede de forskellige studentertraditioner mig specielt. F.eks. får de i Slovakiet hver især en broche som de bærer rundt i byen mens de "tigger" penge til en stor studenterfest, hvor pigerne i alfabetisk rækkefølge skal danse med alle lærerne, forstanderen og deres egen far.

En af dagene købte vi cupcakes og små fødselsdagslys så vi kunne synge Kaitlyn fra Canada en happy birthday ved midnat. Desuden valgte nogle af de unge at bage kager fra deres hjemland som vi kunne nyde på busturene.

Vi afsluttede ugen i Waterford en solrig søndag til byens berømte Spraoi Festival. En byfest med farverig parade, irsk live-musik og boder i parken.

Det irske ord Spraoi udtales [Sprii] betyder noget i stil med sjov, og viser tydeligt forskellen på irsk og engelsk, som begge er talte sprog i Irland. Det er derfor lovpligtigt at alle skilte i Irland skal stå på begge sprog.

Mandag den 5. juli begav vi os af sted mod Galway en irsk storby ved vestkysten. Anna og jeg startede ugen med en hektisk jagt på nogen som kunne få vores bruser til at virke, efter at have vækket samtlige af vores venner, måtte vi bruge vores uovertræffende tekniske evner og tænde for en kontakt i elskabet. Derefter tilbragte vi cirka 7 piger vores fridag i Galway centrum, med lidt shopping katedral-besøg og en biograftur. Ikke alle havde set 3D-film før, så at betragte dem var i sig selv en oplevelse, da Shrek rullede ud ad skærmen.

Pandekager til morgenmad

I de kommende dage fik vi canadiske pandekager til morgenmad, lavet af Kaitlyn uden piskeris, besteg 200 meter af Crough Patrick, de kun 200 meter skyldtes dårlige vejforhold og Cliffs of Moher.

På klipperne fandt vi både regn, sol og søpapegøjer. Selve klipperne er meget berømte til dels for alle de forskellige eventyr der fortælles om dem. I Galway og omegn lærte vi hurtigt vigtigheden af godt regntøj og paraplyer. Vi skrev hjem og hørte om Danmark og resten af Europas 30+ grader, mens vi vadede Den Grønne Ø fladere end Holland, da de tabte til Spanien.

Hjemveen begyndte at vise sig blandt folk, og jeg selv kurerede

min da Anna og jeg ringede min lillesøster op på hendes fødselsdag og sang den finske fødselsdagssang for hende. Vores sidste uge tilbragte vi i Maynooth, cirka 40 minutters togtur fra Dublin. I selve hovedstaden havde vi to fridage, som vi 29 unge fra 20 lande kunne tilbringe som vi lystede. Første dag tog jeg på RHA Gallery for upcoming unge irske kunstnere med Agnes fra Sverige og st. Patrick's Cathedral efterfulgt af shopping med Maike fra Tyskland i et gennemblødt Dublin. Dagen afsluttede vi med en kold Guinness på Temple Bar i centrum.

På vores eneste dag i Nordirland, besøgte vi Ulsters Folk Museum, som alt i alt mindede om lille fredfyldt landsbyudgave af Den Gamle By i Århus. Senere på dagen trykkede jeg hånd med Belfasts borgmester i Belfast City Hall, og tog billeder af byens berømte graffiti: the murals.

Den sidste dag i Irland nød vi i solen først ved Gleann Dá Loch, dernæst en vandretur mellem to mindre irske byer. Vi begav os af sted på den 7 km vandretur på nogle klipper ved havet, hvor vi igen så søpapegøjer, men også kondorer og delfiner! Vores Lions-guide som havde boet i området i 35 år havde aldrig før set delfiner der, så vi følte os ret specielle.

Enestående oplevelse

Da den triste sidste dag oprandt, holdt de fleste af os sig vågne til afskeden med den første gruppe kl. halv fire om morgenen. Selvom vi kun havde kendt hinanden i tre uger, var tætte venskaber etableret, og vi kunne først lade gruppen gå, da vi havde aftalt at mødes snart igen.

Den 17. juli i flyet mellem Kastrup og Billund var både Heidi og jeg så propfyldte med ny kendskab til anderledes kulturer og sprog, da det gik op for os at vi knapt talte dansk sammen. Lions Youth Exchange har været en helt enestående oplevelse for mig, som minder om et kortvarigt kulturelt efterskoleophold. Derfor takker jeg tusind gange til Galten-Skovby Lions Club som gav mig dette fantastiske eventyr, nye venner og muligheden for at opleve Irland indefra.

Foto: Louise ved Cliffs of Moher

Tilbage